

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN VREEMDE LUIS IN HUIS

Een volksstuk in drie bedrijven

door

Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1859

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN VREEMDE LUIS IN HUIS* op te voeren moet de naam van auteur *JACK STAAL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1995/0220/011
ISBN- 978- 90-385-00577

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Jack Staal
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames - 5 heren)

MARTHA : een doorwinterde vrouw met een gouden hart

JOS : een nukkige, in zichzelf gekeerde man

BOL : een zwaarlijvige, eerder agressieve man

SEPPE : de jongste, een volwassene met de geest van een kind.

TRUDA : een slordig vrouwmens met een grote mond

PASTOOR : een nog ouderwetse en verfijnde wijkpastoor

HET MEISJE : een ongehuwd, 25-jarig lief en mooi kind

DE SOOI : een ruwe, aanstellerige man

DECOR

Het stuk speelt zich af in de rommelige krotwoning van Martha, die daar samen met drie mannen probeert te overleven met een minimum aan bestaansmiddelen.

Deur inkom links achteraan, deur koer achteraan midden, twee duren slaapkamers rechts, raam linksmidden, kachel rechts voor, een gasvuur met fles en een ouderwetse pompbak achteraan, een zware zetel linksvoor, tafel en vier stoelen midden.

EERSTE BEDRIJF

(Bol zit in "zijn zetel" en luistert naar een klein radiootje. Martha zit aan tafel en is bezig met houtsnijwerk. Jos zaagt een palet tot brandhout. Op het gasvuur een pot aardappelen, op de kachel een pan ajuinsaus.)

BOL : Jos!... Jos!! Kunt gij niet wat stiller zagen, ik hoor mijne radio bijna niet meer en het is juist Pavarotti.

JOS : Zet hem dan wat harder hé Bol...

BOL : Als dat maar eens ging, maar de pillekes zijn weeral bijna op en wie weet wanneer vinden we er nog eens ander.

JOS : *(Terwijl hij het brandhout naast de kachel stapelt.)* Dan zingt ge zelf maar wat...

BOL : Pavarotti?

JOS : Waarom niet? Het figuur hebt ge al...

MARTHA : Ge zoudt beter dat radiooke wegzetten en de Jos een handje helpen gij...

BOL : Jamaar, ge weet toch dat ik dat niet meer kan.

MARTHA : Och zo, en waarom zoudt gij dat niet meer kunnen?

BOL : Awel euh,... met mijne tenniselleboog...

MARTHA : Tenniselleboog, tenniselleboog... als er iets moet gedaan worden mankeerde gij altijd wat. Gisteren was 't een weeroog, vandaag een tenniselleboog... en wat zal 't morgen zijn?

JOS : Morgen zal hij zijn maandstonden doorkrijgen.

BOL : Ja, lach maar met een ziekelijke mens.

MARTHA : Ziekelijke mens? De enige ziekte die gij in uw lijf hebt zitten is lamzakkerij, een grotere lamzak als gij ben ik trouwens in heel mijn leven nog nooit tegen gekomen.

BOL : Een lamzak? Ikke een lamzak?

JOS : Och, laat hem maar doen Martha, één dezer dagen zit hij nog eens dood in zijn zetel omdat hij te lui was om te ademen.

BOL : Lelijke nurk!

(Jos heeft zich naast de kachel gezet en staart in het vuur. Martha steekt triomfantelijk een houten beeldje omhoog.)

MARTHA : Eindelijk!... 't Is af!... Dat was het laatste, en al zeg ik het zelf... het is één van de schoonste die ik al gemaakt heb.

JOS : *(opgeschrikt)* Gaat ge met die houten beeldjes weer op de rommelmarkt staan?

MARTHA : Nee, deze zijn niet te koop!

JOS : Wat gaat ge er dan mee doen?

MARTHA : Awel... *(twijfelt)* ... ik zeg het niet... 't is een verrassing!

BOL : Zolang dat we ze maar niet moeten opeten.

MARTHA : Dat is het enige waar gij aan denkt, da's aan eten.

BOL : Dat ik het enige waar gij niet aan denkt. *(Kijkt veelbetekenend naar het gasvuur)*

MARTHA : Oooo!! Mijn patatten!! *(Zet vlug het gasvuur lager.)* Amaai, dat was juist op tijd...

BOL : Voor zover ik kan rieken was dat juist overtijd... 't stinkt hier precies naar gepofte kastanjes.

JOS : Zijt ge zeker dat dat uw onderhemmeke niet is... *(Neemt borden om tafel te dekken)*

BOL : *(Spoedt zich naar tafel)* Gaan we schoven?

MARTHA : We wachten tot de Seppe er is.

BOL : Awel merci, dan kunnen we nog lang wachten!

MARTHA : Dan wachten we nog lang.

TRUDA : *(op)* Een goeiendag allemaal...

BOL : Hier zie,... miss Antwerpen...

MARTHA : Bol...

TRUDA : Och, jullie gingen juist eten zeker.

BOL : Zoals alle dagen rond dit uur hé Truda...

TRUDA : Nu dat ge het zegt, gisteren was dat ook al.

BOL : En de dag daarvoor... en daarvoor... dat is wel straf dat gij altijd juist binnenkomt als wij gaan eten hé?

MARTHA : Bol, 't is klaar hé... ga even zitten, Truda.

TRUDA : (*zet zich naast de kachel*) Als ge nu spreekt van een koude winter hé mannekes... amai, amai, amai. En bij jullie brand er dan tenminste nog een stoof.

MARTHA : Is er bij jullie dan geen vuur?

TRUDA : Ik krijg van onze Sooi weer geen geld om kolen te kopen... hij brengt zijnen dop weer helemaal naar de kroeg... de smeerlap.

JOS : Heeft hij dan geen kou als hij thuis komt?

TRUDA : Die van ons? Kou? Hoe kan dat nu? Hij ligt een hele dag in zijne nest, en als hij er dan uit komt is 't om een stuk in zijne frak te zuipen... hoe kunt ge dan kou hebben. Maar ik zit daar ziet ge... de lafaard.

BOL : Kruip er dan bij.

TRUDA : Ja tarara, dat ziet ge van hier... jullie kennen hem nog niet goed geloof ik... 't Is precies zo een stier... iedere keer als ik er durf bijkruipen heb ik van jan.

MARTHA : Truda...

TRUDA : Jamaar, 't is waar... ik voel mij soms precies zo een konijn. Pas op, langs de ene kant versta ik hem op dat punt wel zene... hij vindt mij nog een ferm wijf zegt hij.

BOL : Als hij zo een dingen begint te zeggen dan zou ik er toch maar eens mee naar een specialist gaan als ik van u was.

TRUDA : Dat heb ik al gedaan... en ik heb tegen de dokter gezegd... ik zei dokter, mijn man is een echte dinges... een echte sexofiel.

JOS : En wat zei hij?

TRUDA : Hij heeft pillekes voorgeschreven tegen de drift.

BOL : En?

TRUDA : Helemaal niets gekort... die doosjes had hij al binnen en ge kon er nog altijd een handdoek aanhangen. En dat is allemaal nog niets, maar als hij dan gedaan heeft met zijn vettige spelletjes dan krijg ik elke keer nog wat toeten tegen mijne kop erbij. Hier zie, dat heeft hij deze nacht weer gelapt. (*Wijst naar gebit dat vol rotte tanden staat.*)

MARTHA : Wat?

TRUDA : Awel ziet ge het niet? Een stukje van mijn tand zie.

BOL : Al een geluk dat gij zo een gezond gebit hebt.

MARTHA : Zoudt ge niet beter eens naar de politie gaan Truda?

TRUDA : Die trekken zich dat niet aan, ge zijt ermee getrouwd zeggen ze... en als hij slaat dan slaat ge maar terug... en dus doe ik dat hé...

MARTHA : Dat is toch ook geen oplossing.

TRUDA : Nee, maar het doet wel goed. En ik ben er niet bang van zene. Gisteren heb ik nog met het broodmes voor zijne neus gestaan. Ik zei Sooi, ge zijt te ver aan 't gaan en als ge niet gaat kalmeren dan snij ik uw machien eraf.

MARTHA : *(verandert vlug van onderwerp)* Nu blijft de Seppe toch lang weg vind ik.

(Seppe op met oude kinderwagen vol rommel.)

SEPPE : Hoi, sigarenmakers!

JOS : Als ge van de duivel spreekt.

SEPPE : Hebt ge weer achter mijn kloten gesjauweld?

BOL : Waar hebt gij weer zo lang gezeten, zeg? We vergaan hier van de honger... straks zit ik weer met een maagbloeding.

SEPPE : Amai, en als uw maag begint te bloeden!... hé Jos...

JOS : Hebt ge wat gevonden?

SEPPE : De moeite niet... verdomme zeg, nu is het koud... de kaken van mijn gat zijn aaneen gevroren.

BOL : Ik heb nooit gene kou ikke.

SEPPE : Dat is niet moeilijk, gij hebt vijftig kilo aan uw lijf hangen, hé Jos...

MARTHA : Hier zie, drink eerst een kop koffie, daar warmt ge wat van op.

BOL : Koffie? Sinds wanneer hebben wij terug koffie?

MARTHA : Sinds gisteren. Ik heb dat pakje gevonden in een vuilnisbak van een eethuisje op de Oude Korenmarkt.

BOL : En waarom krijg ik dan geen kop en hij wel?

MARTHA : Omdat in dat pakje nog maar juist genoeg koffie zat voor één kop.

BOL : En waarom...

MARTHA : En omdat hij al de hele morgen in de kou heeft gelopen om de vuilnisbakken en 't stort af te zoeken terwijl gij hier op uw lamme botten naar de radio hebt zitten luisteren.

BOL : Jamaar... ik zou de vuilnisbakken ook wel willen doen, maar ge weet toch dat ik dat niet kan...

MARTHA : En waarom zoudt gij dat niet kunnen?

BOL : Omdat ik last heb van mijn hart...

MARTHA : Als ge last hebt van uw hart dan moet ge zeker geen koffie drinken.

SEPPE : Dat is tegen uw kloten hé makker!

MARTHA : En tegen u heb ik al duizend keer gezegd dat ge die vuile praat en dat gevloek voor uzelf moet houden.

SEPPE : Welke vuile praat?

MARTHA : Hetgeen ge daarjuist gezegd hebt...

SEPPE : Gezegd? Wat gezegd?... En ik heb godverdomme niets gezegd.

MARTHA : Zie! Ge doet het weer! Zie!

SEPPE : Wat?

MARTHA : Vloeken!

SEPPE : Wel nondeju, en ik zeg niets! Bol, heb ik gevloekt? heb ik mijn kloten gezegd? Of godverdomme of miljaardeju?

BOL : Ik zou het niet weten, jongen, ik luister naar uwe zever niet.

SEPPE : Jos?

JOS : Ge zult ook nooit veranderen, hé jongen...

BOL : Als ge het maar weet, Jos, een schooier blijft een schooier.

MARTHA : Bol!

SEPPE : Nee Martha, laat hem maar doen... ja, ik ben een schooier, mijnheer... Ik ben een schooier vanaf de dag dat ik van thuis ben gaan lopen... Gaan lopen omdat ze mij opsloten in een hondekot. Of omdat ik alle dagen vier of vijf keer wat lappen tegen mijn bakkes kreeg... Of omdat ze hun sigaretten op mijn armen uitduwden. Of omdat ze... omdat ze...

MARTHA : Seppe!...

SEPPE : En ik was twaalf jaar... en ik stond op straat... en ik had nog gene nagel om aan mijn gat te krabben. En dan, mateke, dan zijt ge blij dat ge kunt gaan schooien. En een ding mag ik zeggen, hé, mijnheer, ik ben altijd een eerlijke schooier geweest... en dat is hier voor iedereen niet waar... Want wat hebt gij zoal gedaan voordat ge hier terecht gekomen zijt Bolleke? Hé? Wat zit gij hier in deze smerige omgeving te doen? Waar komt gij zoal vandaan?

BOL : Dat zijn uw zaken niet!

SEPPE : Ha nee! Moet ik eens zeggen waar gij vandaan komt? Uit de gevangenis komt gij!

MARTHA : Seppe, houdt uwe mond!

SEPPE : En wat hebt ge zoal gedaan om in de gevangenis te geraken Bol? Een bank overvallen?... Of een oud moederke hare kop ingeslagen?

BOL : Gij vuile rotzak! Ik zal u...

MARTHA : Bol! Nee!

JOS : Genoeg!

TRUDA : *(Na een lange stilte, waarbij de spanning te snijden is.)* Navenant dat er hier veel volk woont is 't hier wel stilletjes hé.

(De mannen gaan aan tafel. Martha brengt de potten.)

MARTHA : Och, de Jos heeft gelijk... 't is nu toch de moment niet om ruzie te maken...morgenavond is het Kerstmis. *(Martha geeft een glas water en schept aardappelen in, dan geeft ze saus en een stuk brood.)* Eet gij een patatje mee, Truda?

TRUDA : Ik heb eigenlijk niet zoveel honger...

MARTHA : Ah...

TRUDA : Maar nu ik hier toch ben.

MARTHA : Ge blijft liever daar zitten zeker.

TRUDA : Als ge er niets mee in zit...

(Martha brengt een bord naar Truda.)

BOL : Zeg, en de haring... waar is de haring?

TRUDA : Dat was ik ook juist aan 't denken zie...

MARTHA : De eerste dagen zal hier zeker geen haring op tafel komen, we zitten veel te slecht bij kas.

BOL : Die vreet wordt hier hoe langer hoe minder... ik geloof dat ik weeral een paar kilo afgevallen ben.

JOS : Ik wist al niet wat ik aan u zag.

TRUDA : Nog een paar jaar Bol, en uwen buik ik helemaal leeg... dan kunnen ze van uw vel een luchtmatras maken.

BOL : Ja, dat kunt ge van u niet zeggen... gij hebt maar juist genoeg vel om een cervela in te draaien.

MARTHA : Mannekes, mannekes...

(Martha gaat zitten, ze maakt een kruisje. Bol en Seppe hebben gewacht op dit signaal, ze eten om het vlugst, houden elkaar hierbij in de gaten en maken geweldige geluiden. Bol heeft eerst gedaan en wil voor de tweede maal nemen. Martha slaat hem met haar vork op de handen.)

BOL : Auw, godver...

MARTHA : Wachten tot dat iedereen gedaan heeft en dan verdelen we de rest...

BOL : Kan ik er wat aan doen dat ik een vlugge eter ben?

MARTHA : Een vlugge eter?... een schrokkop noem ik dat!

SEPPE : Dat moogt ge wel zeggen, Martha.

(Bol wacht ongeduldig tot iedereen gedaan heeft.)

MARTHA : Nog een patatje, Jos?

JOS : Graag.

MARTHA : Seppe?

SEPPE : Neemt gij maar eerst Martha... ik heb tijd... hé Jos. Wij hebben tijd, hé.

TRUDA : Ja, ik heb ook nog tijd zene, Martha...

(Martha bedient iedereen behalve Bol, hij heeft enkel nog een halve aardappel.)

BOL : Wanneer gaan wij eindelijk nog eens iets anders eten dan patatten met ajuinsaus?

SEPPE : Als we de lotto gewonnen hebben! O, dat is waar ook... vergeet hem niet in te vullen, hé Jos!

JOS : Hebben jullie nog geld?

BOL : Hoeveel is 't?

JOS : Hetzelfde als alle weken hé Bol. We vullen er ene in van veertig plus twee frank vaste onkosten voor formulierkes... dat is veertien frank de man.

BOL : Voilà...

SEPPE : Verdomme, ik heb nog maar twaalf frank Jos, zoudt gij mij geen twee frank kunnen...

JOS : Ik heb zelf bijna niets meer jongen.

SEPPE : Bol?

BOL : Ja, dat ziet ge van hier. Ik moet van over veertien dagen ook nog een frank hebben.

JOS : Tja, dan zullen wij er ene met ons getweeën moeten invullen, hé Bol?

SEPPE : Jamaar allé mannen... en ge zult altijd zien... Martha zoudt gij misschien voor ene keer...

MARTHA : Seppe, ge weet dat ge met die lotto bij mij niet moet afkomen. En daarbij, ge krijgt vijftig frank zondag... ge moet maar zien dat ge er mee toekomt.

BOL : Over geld gesproken. Ik ben eens benieuwd of mijn cheque van het OCMW niet te lang gaat wegblijven... nu met die feestdagen.

JOS : Zeg maar chequeske, zene... want zoveel nullen staan er nu ook weer niet op.

BOL : Neenee, maar het is toch altijd beter dan niets... en als ge dat chequeske niet hadt dan zoudt ge hier na een paar weken nogal smoelen trekken, denk ik.

TRUDA : Ik vind anders dat er hier evens nogal serieuze smoelen getrokken worden.

MARTHA : Daar moet ge nu weer niet over beginnen zeveren, hé Bol, want ge weet goed genoeg dat we hier allemaal ons deel hebben. Gij hebt uwe cheque, de Seppe sleept materiaal aan van de vuilnisbakken, de Jos krijgt die paletten van zijn kozijn van de Katoennatie en als ge hier nu niet onder mijn dak moest zitten dan waart ge nat want het is aan 't sneeuwen.

TRUDA : Ja, en ik kom regelmatig op bezoek. (*Bol bromt iets.*)

SEPPE : Hier zie, wat is dat?

MARTHA : Dat is een houten beeldje, ziet ge dat niet?

SEPPE : Ja, dat ziet mijn orgel ook... Maar wat stelt dat voor? Het is precies een koe, maar dan zonder dinges...

MARTHA : 't Is een os.

SEPPE : Nu ge het zegt... dat is een os miljaardedju... hebt gij dat weer gemaakt?

MARTHA : Ja, mooi hé?

TRUDA : Kunt gij van die van ons zo eens geen os maken?

SEPPE : Een os verdomme... en de Bol heeft model gestaan zeker, hé Jos?

BOL : Gij in elk geval niet want anders had het meer op een baviaan geleden.

MARTHA : Kom, laat gij eerst maar eens zien wat ge vandaag zoal gevonden hebt.

SEPPE : (*Neemt zijn kinderwagen.*) Wat oud papier... een paar stukken koper... een paar lege flessen...

MARTHA : Dat is allemaal voor bij de hoop... niets speciaals?

SEPPE : Een paar pantoffels, maat 41.

MARTHA : Dat is goed, dat is de Bol zijn maat.

BOL : Ik heb een 42.

JOS : Dan trekt ge uw tenen maar wat in.

SEPPE : Een doosje sardienen...

MARTHA : Er zitten wel wat blutsen in maar allé.

BOL : Zo lang dat er in die sardienen maar geen blutsen zitten speelt dat geen rol.

SEPPE : Een porseleinen koffiepote...

MARTHA : Dat verlap ik wel aan die antiquair in de Hoogstraat.

SEPPE : En dan dit nog... een warmwaterkruik.. dan kunt ge in het bed uw voeten warm

houden.

MARTHA : Er zit geen stop in!... Wat kunt ge daar nu mee doen?

JOS : Daar moet ge heel de nacht uwe vinger insteken.

MARTHA : Is dat alles?

SEPPE : Ik heb nog iets heel apart bij. (*Hij haalt een BH te voorschijn*) Hier zie... een sertien.

MARTHA : Dat hebt ge toch niet voor mij meegebracht zeker?

SEPPE : Voor de Bol past hij misschien ook, dat weet ik niet...

MARTHA : Ik kan die kanten dingen in elk geval niet aan mijn lijf verdragen. Is het soms iets voor u Truda?

TRUDA : Ik draag zoiets niet... hij trekt het toch allemaal in stukken vaneen...

BOL : En dan vindt de mens nog niets ocharme...

MARTHA : Allé, was dat alles wat ge bij hebt?... Dat is gene vette zenne...

SEPPE : De mensen gooien niets meer weg, kan ik daar nu godverdomme wat aan doen?

MARTHA : (*Haalt nog iets uit de kinderwagen.*) En wat is dat hier?

SEPPE : Wat?

MARTHA : Houd u niet van de domme hé... dat sexboekske hier!

SEPPE : Oh dat... ja, ik dacht... 't is winter... en ge zit daar 's avonds zo maar wat te koekeloere... dan is het al eens plezant als ge zo eens in een prentboekje kunt bladeren.

TRUDA : Lap, nog ene waar dat ge binnen een paar jaar mee naar de dokter kunt.

MARTHA : Ge weet dat ge hier met die flauwe kul niet moet afkomen! (*Ze smijt het boekje in de kachel*)

SEPPE : Gij kunt nu niets verdragen, gij. Wat ga ik hier nu heel de winter zitten doen? Met jullie mee kaarten mag ik ook al niet.

JOS : Dat is niet moeilijk... ge kent het verschil nog niet tussen een heer en een boer.

BOL : En dat is nochtans iets dat hij zou moeten kennen.

SEPPE : Ik ben hier maar juist goed om te werken, ik...

MARTHA : Zie dan maar dat ge hier komt helpen met de afwas, zie.

SEPPE : Ik moet eerst naar het schijthuis.

MARTHA : Seppe toch!

SEPPE : Wat nu weer?

MARTHA : Kunt ge dat nu weer niet fatsoenlijker zeggen?

SEPPE : Hoe?

MARTHA : Kunt gij nu niet zeggen... ik moet naar de W.C. in plaats van...

SEPPE : Ach... ja... euh... ik moet eerst naar de W.C.

MARTHA : Dat is al heel wat beter... allé, maakt dat ge weg zijt.

SEPPE : Dat zal het beste zijn want ik schijt bijna in mijn broek. (af)

MARTHA : Wat ik daarmee moet gaan aanvangen, dat weet ik niet.

TRUDA : Ja, hij heeft wel een vuil bakkes hé...

BOL : 'k Zou zeggen, verkoopt hem, maar ge zoudt er niet veel van krijgen denk ik.

JOS : Ja, als het per kilo is dan zijn we beter af met u.

MARTHA : Kom mannekes, we beginnen aan de afwas.

TRUDA : Ja, en ik zal eens gaan zien of dat die lakkere van mij al wakker is.

JOS : Ge moogt anders gerust nog even blijven om de afwas mee te doen.

TRUDA : Ik weet het manneke, maar ik heb thuis zelf ook nog zoveel werk... ik heb geen tijd om overal zomaar uren te verslijten zenne... allé, tot nog eens. (af)

BOL : Om zes uur eten we! Ge moet het toch maar durven hé, iedere keer binnenvallen als de mensen gaan eten.

MARTHA : Och, laat ze maar doen. Bij mij is iedereen welkom, en daarbij... in de grond is het een goed mens.

BOL : In de grond wel ja...

MARTHA : Ik heb er eigenlijk een beetje compassie mee. Als ge met zo een man als de Sooi getrouwd zijt... en dan altijd maar slagen krijgen.

BOL : Als ge ze zo eens goed bekijkt dan verschiet ik daar niet van.

MARTHA : Dat is geen reden om er op te kloppen. Niemand heeft trouwens het recht om zijn vrouw te slaan, gelijk om welke reden. Knoop dat goed in uw oren, en zeker gij.

BOL : Ikke? Ik ben toch niet getrouwd...

MARTHA : Ge zijt toch getrouwd geweest... tot ze u in het gevang hebben gestoken...

BOL : Hoe weet gij dat?

MARTHA : Ik weet meer van u dan ge zelf beseft. Denk dus in 't vervolg twee keer goed na vooraleer ge over bepaalde dingen kommentaar geeft...

(Stilte. Na een tijdje wordt er iets in de brievenbus gegooid.)

BOL : Verdomme, zou dat mijne cheque al zijn?

JOS : 't Is een belastingsbrief.

BOL : Een belastingsbrief?

JOS : Op naam van Jozef Vermeulen.

MARTHA : Dat is de Seppe.

JOS : Te betalen... 2.400 frank.

MARTHA : 2.400 frank? Hoe kan dat nu? En hij verdient niets... dat moet een vergissing zijn.

JOS : Dat ge niets verdient dat geloven die heren met hunne plastron niet Martha... volgens die mannen gaat ge ofwel officieel werken, ofwel in 't zwart, ofwel verdient ge uw boterham op een oneerlijke manier.

BOL : Wat gaan we daar dan mee doen?

JOS : Als we willen dat ze ons gerust laten, denk ik dat we best proberen dat te betalen.

MARTHA : Hoe gaan we dat doen?

JOS ; Ik zal volgende week wel eens gaan horen, misschien kunnen we het afbetalen.

BOL : Allé... dat is dan weer een week of drie geen haring.

MARTHA : Bol?

BOL : Hé?

MARTHA : Afwassen!

BOL : Jamaar, ge weet toch dat ik niet goed tegen water kan.

JOS : Dat hadden we al geroken, ja.

(Bol neemt zijn radiootje.)

MARTHA : Bol, zorg ervoor dat ge die pillen niet helemaal leeg speelt, hé... ik zou graag de speech van de paus horen op kerstdag.

JOS : De paus... hm... die handelsreiziger.

MARTHA : Daar moet ge zo niet over spreken, Jos... voor de paus moet ge respect hebben... dat is een afgevaardigde van God...

JOS : Sorry Martha, maar ik geloof niet in God.

BOL : Groot gelijk, Jos! En ik zal er zelf pas in geloven als ik hem hier voor de deur zie staan met een pak smoutebollen in zijn hand. *(er wordt geklopt)* Dat zal hem toch niet zijn zeker? *(Bol opent de deur, men hoort kinderstemmen die kerstliederen zingen.)* Wat is dat voor zatte zever? *(Hij sluit de deur)*

MARTHA : Wel, gij onbeschofte boer! *(Martha opent de deur weer.)* Kinderen, kom! *(Er wordt gezongen, Seppe op, ze staan nu met vier naast elkaar)* Mooi hé, we moeten ze iets geven.

BOL : Iets geven?

SEPPE : En we hebben zelf niets!

BOL : Er is misschien nog wat ajuinsaus.

MARTHA : Ik bedoel iets anders.

SEPPE : Die sertien?

MARTHA : Jos?

JOS : Ja?

MARTHA : Hoeveel zit er nog in de grote kassa?

JOS : Nog een tweehonderd frank.

MARTHA : Goed, we geven ze twintig frank... *(Jos haalt geld)*

BOL : Zijt gij nu zot aan 't worden, Martha?

SEPPE : Kust nu mij...

MARTHA : We geven ze twintig frank!

SEPPE : We geven ze twintig frank!

(Het zingen is gestopt, Martha geeft geld, deur dicht. Jos direct naar de slaapkamer.)